

POSTANOWIENIE

Dnia 13 maja 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Dariusz Zawistowski (przewodniczący)

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

SSN Jan Górowski (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa R. A.

przeciwko A. Pierwszemu Amerykańsko - Polskiemu Towarzystwu Ubezpieczeń na Życie i Reasekuracji SA w W.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 13 maja 2010 r.,

zażalenia strony pozwanej

na postanowienie o kosztach procesu zawarte w punkcie III wyroku

Sądu Okręgowego

z dnia 30 listopada 2009 r.,

- 1. zmienia zawarte w wyroku z dnia 30 listopada 2009 r., sygnatura akt II Ca 810/09 orzeczenie o kosztach (pkt III) w ten sposób, że zasądza od powoda na rzecz pozwanej kwotę 130 (sto trzydzieści) złotych tytułem kosztów postępowania apelacyjnego,**
- 2. zasądza od powoda na rzecz pozwanej kwotę 170 (sto siedemdziesiąt) złotych tytułem kosztów postępowania zażaleniowego.**

Uzasadnienie

Sąd Okręgowy wyrokiem z dnia 30 listopada 2009 r. zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że powództwo oddalił oraz zasądził od powoda R. A. na rzecz strony pozwanej A. Pierwszego Amerykańsko-Polskiego Towarzystwa Ubezpieczeń na Życie i Reasekuracji S.A. w W. kwotę 197 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w pozostałym zakresie apelację oddalił i nie obciążył powoda kosztami procesu w postępowaniu odwoławczym.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu za drugą instancję oparł na art. 100 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c.

Postanowienie Sądu Okręgowego zawarte w pkt III wyroku pozwany zaskarżył zażaleniem zarzucając naruszenie art. 98, art. 99 k.p.c. oraz art. 100 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 98 § 1 k.p.c. strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu).

Powołany przepis ustanawia dwie zasady rozstrzygania o kosztach procesu, tj. zasadę odpowiedzialności za wynik procesu oraz zasadę orzekania o zwrocie kosztów niezbędnych i celowych. Najogólniej rzecz ujmując za przegrywającego uznaje się powoda, którego żądanie nie zostało uwzględnione, lub pozwanego, którego obrona okazała się nieskuteczna. Dla oceny, która ze stron przegrała sprawę nie ma znaczenia to, z czyjej inicjatywy postępowanie zostało wszczęte w drugiej instancji. Z kolei o tym, w jakim stopniu strona wygrała lub przegrała sprawę decyduje rezultat przeprowadzonego porównania roszczeń dochodzonych z roszczeniami ostatecznie uwzględnionymi, przy czym porównania tego dokonuje się mając na względzie ostateczny wynik procesu, nie zaś rozstrzygnięcia w poszczególnych instancjach (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 12 sierpnia 1965 r. I CZ 80/65, OSNC 1966/3/47, z dnia 8 lipca 1971 r., I CZ 103/71, niepubl. oraz z dnia 10 października 2007 r. II PZ 36/07, OSNP 2008, nr 21-22, poz. 319).

Jeżeli natomiast strona nie wygrała sprawy w całości, bowiem sąd tylko częściowo uwzględnił jej żądania, wówczas sąd koszty wzajemnie znosi lub stosunkowo rozdziela (art. 100 zd. 1 k.p.c.).

W niniejszej sprawie Sąd pierwszej instancji powództwo częściowo uwzględnił, zaś Sąd drugiej instancji zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że powództwo w całości oddalił. Istotne jest zatem ostateczne rozstrzygnięcie sprawy.

Tym samym pozwanemu przysługuje zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu zwrot kosztów postępowania, w tym postępowania zażaleniowego (art. 98 § 1 k.p.c.).

Zgodnie z art. 98 § 3 k.p.c. do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez adwokata zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego adwokata, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony.

W przedmiotowej sprawie stawką minimalną jest kwota 90 zł określona na podstawie § 13 ust. 1 pkt 1 w zw. z § 6 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348).

Odnosnie zaś kosztów sądowych – w ramach których rozpatrywać trzeba kwestię opłat pocztowych za doręczenia korespondencji sądowej – składają się one z opłat sądowych, obejmujących wpis i opłatę kancelaryjną, oraz zwrotu wydatków (art. 2 i 3 u.k.s.c.). Wydatki te zostały w art. 5 u.k.s.c. stypologizowane lecz nie określone w sposób wyczerpujący („w szczególności”). Tym samym należy przyjąć, że koszty korespondencji stanowią wydatek adwokata powstały w związku z prowadzoną sprawą i stanowią koszt niezbędny do prawidłowego jej prowadzenia (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 26 kwietnia 2002 r. III CZP 23/02, OSNC 2003 nr 6, poz. 75).

Z tych względów zażalenie podlegało uwzględnieniu (art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398¹⁶ k.p.c.) .